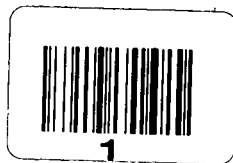

רשומות

קובץ התקנות

8 בנובמבר 1956

651

ד' בכסלו תשי"ז

עמוד

352	תקנות אמנת החברה הבינלאומית למימון (חסינות וזכויות יתר), תשי"ז—1956
354	תקנות הטבק (תיקון), תשי"ז—1956
355	תקנות הנמלים (כלי שיט להפלגה בים), תשי"ז—1956
356	תקנות מדידת מים (מדדי-מים), תשי"ז—1956
358	תקנות מחלות בעלי חיים (סימון בקר), תשי"ז—1956
359	תקנות מניעת שטפון (תיקון), תשי"ז—1956
360	תקנות שימור הקרקע, תשי"ז—1956
361	החלטות הכנסת בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס
362	צו תעריף המכס והפטור (מס' 6), תשי"ז—1956
363	צו לעידוד החסכון (זיכוי ממס הכנסה), תשי"ז—1956
363	צו יבוא (מתן התחייבות וערבות על ידי מבקשי רישיונות יבוא) (תיקון), תשי"ז—1956
364	צווי הפיקת קרקע מסוג „מתרובה“ לסוג „מירי“
366	צו ההגנה (עופות מהורמנים) (תיקון), תשי"ז—1956
366	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 158 — אפריל 1956 — מיתקנים ביתיים לשימוש בגזים פחמי-מניים מעובים המסופקים בתוך מיכלים: הוראות בטיחות), תשי"ז—1956
367	צו הקנייה מס' 606

מדור לשלטון מקומי

367	חוק עזר ללוד (אספקת מים) (תיקון), תשי"ז—1956
369	חוק עזר לבית-שאן (הסדרת גדר חיה), תשי"ז—1956
371	חוק עזר לגדרה (פיקוח על כלבים), תשי"ז—1956
372	חוק עזר ליבנה (פיקוח על כלבים), תשי"ז—1956
374	חוק עזר לכפרי-יבנה (בניית ביבים), תשי"ז—1956
376	חוק עזר לעיר יזרעאל — עפולה (שמירת נקיון ואיסור עישון), תשי"ז—1956
377	חוק עזר לראש-העין (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956

חוק אמנת החברה הבינלאומית למימון, תשט"ז—1956

תקנות בדבר חסינות וזכויות יתר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק אמנת החברה הבינלאומית למימון, תשט"ז—1956, אני מתקין תקנות אלה:

1. לחברה, לנגידיה, למנהליה ולחליפיהם וכן לפקידיה ולעובדיה יהיו בישראל החסינות וזכויות היתר המפורטות בהוראות אמנת החברה המובאות בתוספת.	חסינות וזכויות יתר
2. תחילתן של תקנות אלה היא משעה שאמנת החברה נחתמה בשם מדינת ישראל.	תחילה
3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות אמנת החברה הבינלאומית למימון (חסינות וזכויות יתר)", תשי"ז—1956".	השם

תוספת

אמנת החברה

סימן ו'

מעמד, חסינות וזכויות יתר

סעיף 1: מטרות הסימן

כדי לאפשר לחברה למלא את התפקידים שנמסרו בידיה יוענקו לחברה, בשטחי ארצו של כל חבר, המעמד, החסינות וזכויות היתר המפורטים בסימן זה.

סעיף 2: מעמד החברה

החברה תהיה בעלת אישיות משפטית מלאה וביחוד תהיה מוסמכת —

(1) להתקשר בחוזים;

(2) לרכוש ולהוציא מרשותה מקרקעים ומטלטלים;

(3) להגיש משפטים.

סעיף 3: מצב החברה ביחס לתהליך משפטי

מותר להגיש משפטים נגד החברה אך ורק בבית משפט בעל שיפוט מוסמך בשטחי ארצו של חבר שבהם יש לחברה משרד, ושהם מינתה החברה סוכן לקבלת הודעות או הודעות משפטיות או שבהם הוציאה החברה ניירות ערך או ערבה להם, אולם שום משפטים לא יובאו על ידי חברים או בני אדם הפועלים בשם חברים או המקבלים תביעות מחברים. הרכוש והאקטיב של החברה, יהיה מקומם היכן שיהיה ויהיה המחזיק בהם מי שיהיה, יהיו מחוסנים מכל הצורות של תפיסה, עיקול או הוצאה לפועל לפני מסירת פסק דין סופי נגד החברה.

סעיף 4: חסינות האקטיב מפני תפיסה

הרכוש של החברה והאקטיב שלה, יהיה מקומם היכן שיהיה ויהיה המחזיק בהם מי שיהיה, יהיו מחוסנים מכל חיפוש, החרמה, הפקעה או מכל צורת תפיסה אחרת על ידי פעולת הרשות המבצעת או הרשות המחוקקת.

סעיף 5: חסינות של הארכיון

הארכיון של החברה יהיה אסור בפגיעה.

¹ ס"ח 207, תשט"ו, עמ' 85.

סעיף 6 : חופש האקטיב מהגבלות

עד למידה שיהא צורך בה לביצוע הפעולות שנקבעו בהסכם זה, וכפוף להוראות הסכם זה, יהיו כל הרכוש והאקטיב של החברה חפשים מהגבלות, מהסדרות, מפיקוחים, ומתדחיות מכל מין שהוא.

סעיף 7 : זכות יתר להודעות החברה

כל חבר יעניק להודעות הרשמיות של החברה אותו יחס שהוא מעניק להודעות הרשמיות של חברים אחרים.

סעיף 8 : חסינותם וחכיות היתר של הפקידים והעובדים

כל הנגידים, המנהלים, החליפים, הפקידים והעובדים של החברה —

(1) יהיו מחוסנים מתהליך משפטי לגבי כל מעשה שבוצע על ידם מכוח תפקידם הרשמי ;

(2) אם אינם אזרחי המקום, יעניקו להם אותה חסינות מהגבלות הגירה, מדרישות לרישום זרים ומחובות השירות הלאומי ואותן הקלות ביחס להגבלות מטבע שנוהגים החברים להעניק לנציגים, לפקידים ולעובדים בני מעמד דומה של חברים אחרים ;

(3) יוענק להם אותו יחס לגבי הקלות נסיעה שנוהגים החברים להעניק לנציגים, לפקידים ולעובדים בני מעמד דומה של חברים אחרים.

סעיף 9 : חסינות ממסים

(א) החברה, האקטיב שלה, רכושה, הכנסותיה ופעולותיה ועסקאותיה המורשות בהסכם זה, יהיו מחוסנים מכל מסים וממסי מכס. החברה תהיה מחוסנת גם מן האחריות לגבייתו או לתשלומו של כל מס ומכס.

(ב) שום מס לא יוטל לגבי משכורות ושכר שהחברה משלמת למנהליה, לחליפיהם, לפקידיה ולעובדיה שאינם אזרחי המקום או נתיני המקום.

(ג) שום מס מכל מין שהוא לא יוטל על כל אגרת חוב או נייר ערך שהוציאה החברה (לרבות כל דיבידנדה או ריבית עליהם), יהיה המחזיק בהם מי שיהיה —

(1) אם יש בו במס כדי להפלות לרעה את אגרת החוב או נייר הערך האמורים אך ורק מחמת שהוצאו על ידי החברה, או

(2) אם הבסיס השיפוטי היחידי למס זה הוא המקום או המטבע שבהם הוצאו או נעשו בני תשלום או שולמו, או המקום בו נמצא איזה משרד או מקום עסקים, המתקיימים על ידי החברה.

(ד) שום מס מכל מין שהוא לא יוטל על כל אגרת חוב או נייר ערך שערכה עליו החברה (לרבות כל דיבידנדה או ריבית עליהם), יהיה המחזיק בהם מי שיהיה —

(1) אם המס מפלה לרעה את אגרת החוב או נייר הערך האמורים אך ורק מחמת שהחברה ערכה עליהם, או

(2) אם הבסיס השיפוטי היחידי למס כזה הוא מקומו של כל משרד או מקום עסקים המתקיים על ידי החברה.

פ נ ח ס ס פ י ר

שר המסחר והתעשיה

ממלא מקום שר האוצר

ו' בחשוון תשי"ז (11 באוקטובר 1956)

(המ 729007)

פקודת הטבק

תקנות בדבר ימי עבודה, שעות עבודה ואגרות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 48 לפקודת הטבק¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 10

1. במקום תקנה 19 לתקנות הטבק³, תבוא תקנה זו:

19. (1) ימי העבודה של פקידי הבלו הם כל ימות השנה, למעט ימי המנוחה הקבועים בפקודת ימי המנוחה, תש"ח—1948⁴, ויום העצמאות על פי חוק יום העצמאות, תש"ט—1949⁵ (להלן — ימי המנוחה).

ימי עבודה,
שעות עבודה
ואגרות

(2) שעות העבודה של פקידי הבלו בבתי חרושת הן בערבי ימי המנוחה בשעות שבין 7 ו-14 וכימי עבודה אחרים בשעות שבין 7 ו-15.

(3) רשות הבלו רשאית להרשות עבודה בימים שאינם ימי עבודה או בשעות שאינן שעות עבודה.

(4) הוראות תקנה זו כפופות להוראות חוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א—1951⁶.

(5) בעד כל שעה משעות היממה של עבודה שאינה באחד מימי העבודה או שהיא מחוץ לשעות העבודה תשולם אגרה בשיעור של 2.500 לירות לכל פקיד בלו.

(6) רשות הבלו תקבע סופית את מספר פקידי הבלו ששירותם דרוש.

(7) נמשכה עבודתו של פקיד הבלו לא יותר מחצי שעה, תשולם מחצית האגרה שנקבעה בתקנת משנה (5).

(8) נתבקש שירות שלא באחד מימי העבודה או מחוץ לשעות העבודה, ישלם המבקש את האגרה לאותן שעות ולאותו מספר פקידי הבלו שנקבעו לצורך השירות המבוקש, אלא אם הודיע המבקש על ביטול בקשתו שעה אחת לפחות לפני המועד שנקבע להתחלת השירות. נמסרה ההודעה במועד מאוחר יותר, ישלם המבקש את האגרה עד כדי השעה הקרובה ביותר שלאחר מסירת ההודעה.

2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום העשירי אחרי יום פרסומן ברשומות.

תחילה

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הטבק (תיקון), תשי"ז—1956“.

השם

י"ב בחשון תשי"ז (17 באוקטובר 1956)

(חמ 72020)

לוי אשכול

שר האוצר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק כמ"א, עמ' 1302.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2338; ק"ח 303, תשי"ד, עמ' 47.

⁴ ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 4, עמ' 12.

⁵ ס"ח 5, תש"ט, עמ' 10.

⁶ ס"ח 76, תשי"א, עמ' 204.

פקודת הנמלים

תקנות בדבר כלי שיט להפלגה בים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת הנמלים¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ז—1948², אני מתקין תקנות אלה:

תיקון נספח ג'

1. בנספח ג' לתקנות הנמלים (כלי שיט להפלגה בים), 1935³ —

(1) במקום סעיף 2 יבוא סעיף זה:

2. המפקח הימי רשאי לתת פנקס של דיג, בטופס שיאושר על ידי שר התחבורה, לאזרח ישראלי המבקש לעלות על ספינת דיג רשומה כדי לשרת בה, אם מלאו למבקש שמונה עשרה שנה והוא המציא למפקח הימי מסמכים אלה:

(א) אישור בכתב מאת בעל ספינה או חוכרה כי הוא מבקש לשכרו לשירות בספינה ששמה נקוב באישור, בתפקיד ובתנאי עבודה קבועים;

(ב) אישור בכתב מאת מחלקת הדיג במשרד החקלאות המעיד כי הוא נשכר לשירות כדיג בספינה ששמה נקוב באישור כאמור בפסקה (א);

(ג) פנקס זיהוי או תעודת זהות ישראליים של המבקש או דרכון ישראלי שלו כשהם בני-תוקף;

(ד) תעודת המעידה כי המבקש מילא את חובתו לפי חוק שירות בטחון, תש"ט—1949⁴, או תעודת המעידה שהמבקש שוחרר מהחובה האמורה או ששירותו נדחה, כולו או מקצתו, על פי אותו חוק;

(ה) תעודת בריאות מאת רופא ממשלתי או רופא אחר מוכר על ידי המפקח הימי המאשרת כי המבקש מתאים מבחינת בריאותו לשירות בספינות דיג;

(ו) אישור בכתב מאת משטרת ישראל המעיד כי אין התנגדות מטעם המשטרה למתן פנקס של דיג למבקש.

(2) במקום סעיף 4 יבוא סעיף זה:

4. (1) המפקח הימי רשאי לתת פנקס של ימאי או פנקס של דיג לאזרח ישראלי שמלאו לו חמש עשרה שנה ולא מלאו לו שמונה עשרה שנה, אם המבקש המציא לו — נוסף למסמכים המפורטים בסעיף 1 או 2, הכל לפי הענין —

(א) תעודת מאת רופא ממשלתי או רופא אחר מוכר על ידי המפקח הימי המעידה כי, על אף היותו בגיל פחות משמונה עשרה שנה, מתאים המבקש, מבחינת בריאותו, לשירות בצי הסוחר הישראלי או בספינות דיג ישראליות;

(ב) הסכמה בכתב מאת אחד מהוריו או מאפוטרופסו.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146; ס"ח 130, תשי"ג, עמ' 130.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1935, תוס' 2 מס' 490, עמ' 85; ק"ת 622, תשט"ו, עמ' 1046.

⁴ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 271.

(2) המפקח הימי רשאי לתת פנקס של ימאי ופנקס של דיג לאזורי ישראל שמלאו לו ארבע עשרה שנה ולא מלאו לו חמש עשרה שנה, בתנאים המפורטים בסעיף קטן (1), אם הובאו בפניו הוכחות להנחת דעתו, כי הפנקס ישמש לצורך הפלגות המבוצעות במסגרת אימונים של בתי ספר לימאים ולדייגים ותחת פיקוחם והשגחתם של מדריכים של בתי ספר אלה בלבד.

(3) בסעיף 5. אחרי "בסעיף 1" יבוא "או 2. הכל לפי הענין".

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנמלים (כלי שיט להפלגה בים) (תיקון), תשי"ז—1956".

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

י"ז בחשון תשי"ז (22 באוקטובר 1956)
(חם 75537)

חוק מדידת מים, תשט"ו—1955

תקנות בדבר מדי-מים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 13 לחוק מדידת מים, תשט"ו—1955, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתקנות אלה —

"מד-מים" — מכשיר המשמש למדידת כמויות מים, בצינורות סגורים, בין שהוא מסכם את כמויות המים המועברות דרכו ובין אם לאו;
"מיפרט" — קובץ כללים שנקבעו על ידי המנהל בדבר התקנת מדי-מים, החוקתם, בדיקתם, תיקונם והחלפתם ובדבר הקמתן של מבדקות וש אפשר להשיגו במינהל המים, המדור למדידת המים, ירושלים, ת. ד. 1475, או בכל מקום אחר שיוורה עליו המנהל;
"מבדקה" — מפעל שאושר על ידי המנהל כמפעל לבדיקת מדי-מים.

2. (א) לא יותקן מד-מים, לא יוחלף ולא יתוקן אלא על ידי ספק המים (להלן — הספק) ולא לאחר שנבדק על ידי מבדקה והותאם לפעולתו התקינה בהתאם למיפרט.
(ב) הותקן מד-מים שלא בהתאם להוראות תקנת משנה (א), רשאי המנהל לדרוש מהספק לבצע שינוי בהתקנה כדי להבטיח את פעולתו התקינה בהתאם למיפרט.

3. (א) הספק רשאי לגבות מהצרכן את מחיר מד-המים והוצאות התקנתו.
(ב) לא יגבה ספק מהצרכן, ללא הסכמתו, הוצאות התקנת מד-מים, החזקתו והחלפתו וכן מחירו אלא באחת משתי דרכים אלה:

(1) תשלומים חדשיים שווים ורצופים בתקופה שלא תפחת משנה;

(2) הוספה יחסית של ההוצאות והמחיר כאמור למחיר בעד יחידת מים המסופקת לצרכן.

(ג) לא ידרוש ספק מהצרכן פקדון על חשבון ההוצאות והמחיר לפי תקנת משנה (א).
(ד) הוראות תקנות משנה (ב) ו-(ג) אינן חלות על ספק שהוא רשות מקומית.

4. לא ישתמש אדם במד-מים שאינו מסכם את כמויות המים המועברות דרכו, אלא אם הוסכם על כך בין הספק לבין הצרכן ואם ניתן היתר לכך מאת המנהל.

5. ספק חייב להחזיק מד-מים, שהותקן על ידיו, במצב תקין, לתקנו ולהחליפו בשעת הצורך וכן למסרו לבדיקה למבדקה לפחות אחת לשנתיים, ובלבד שבדיקתו הראשונה של מד-מים קיים, תבוצע לא יאוחר משנה אחת מתאריך פרסום תקנות אלה ברשומות.

¹ ס"ה 182, תשט"ו, עמ' 82.

6. (א) ספק יתקן, לפי דרישת המנהל, מדמים וימסור אותו לבדיקה במבדקה.
(ב) צרכן רשאי לדרוש מהספק שמדמים שברשותו ייבדק על ידי מבדקה.
(ג) צרכן שידרוש בדיקת מדמים לפי תקנת משנה (ב) ישלם את הוצאות הבדיקה אלא אם נתגלה בבדיקה שמדמים לא היה במצב תקין.
7. המנהל רשאי לקבוע כללים בדבר ביצוע כיוול מבדקה ובדבר בדיקת מדמים על ידי מבדקה וכן לפרסם ברשומות רשימה של מחירים בעד כיוול מבדקה ואישורה ובעד בדיקת מדמים במבדקה ובעד השירותים הקשורים בה (להלן — מחירון).
8. בעל מבדקה יחזיק את מיתקני הבדיקה במצב תקין ויבצע את הבדיקה בהתאם לכללים שנקבעו על ידי המנהל.
9. לא ידרוש בעל מבדקה בעד בדיקת מדמים ובעד השירותים הקשורים בה תשלום העולה על התשלום שנקבע במחירון.
10. לא יסרב בעל מבדקה לבדוק מדמים אלא אם יש לו טעם סביר לכך.
11. בעל מבדקה יתן תעודה על תוצאות בדיקת מדמים במבדקה שלו.
12. בעל מבדקה ירשה למנהל או למי שהוסמך לכך על ידיו להיכנס למבדקה שלו ולבדוק את מיתקני הבדיקה ואת אופן ביצועה.
13. (א) מבדקה תוקם ותנהל בהתאם למיפרט.
(ב) המנהל יאשר בכתב לבעל המבדקה שמפעלו אושר כמבדקה לצורך תקנות אלה.
(ג) במקום שרשות מקומית אינה מנהלת מבדקה לא יאשר המנהל את המבדקה כאמור, אלא בהמלצת אותה רשות מקומית.
(ד) לא מילא בעל מבדקה אחרי הוראות תקנות אלה, רשאי המנהל לבטל את אישור מפעלו כמבדקה או להתלות את האישור.
(ה) המנהל יפרסם ברשומות הודעה על מתן אישור, ביטול והתלייתו.
14. (א) ספק ירשום את קריאי מדמים שהותקן על ידיו לפחות אחת לשלושה חדשים ויערוך רשימת הקריאים האמורים בהתאם לכללים שנקבעו במיפרט.
(ב) אדם שהוראות צו מדידת מים (מדידה במקור), תשט"ז—1955², חלות עליו, ירשום את קריאי מדמים אחת לשלושים יום ויערוך רשימת הקריאים האמורים.
15. (א) ספק ירשום את תוצאות בדיקת מדמים שהותקן על ידיו וכן פרטים בדבר החלפתו ותיקונו, ויציין את התאריך של כל פעולה כאמור.
(ב) הספק חייב לשמור את תעודות הבדיקה של המבדקה ולהראותן למנהל לפי דרישתו.
16. המנהל רשאי לדרוש כי יימסר לו העתק מכל הרישומים והרשימות שיש לערוך לפי תקנות אלה.
17. תקנות מדידת מים (מדמים), תשט"ז—1956³ — בטלות.
18. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מדידת מים (מדמים), תשי"ז—1956".

ק ד י ש ל ו ז
שר החקלאות

י' בחשוון תשי"ז (15 באוקטובר 1956)
(חמ 73732)

² ק"ת 577, תשט"ז, עמ' 415.
³ ק"ת 607, תשט"ז, עמ' 808.

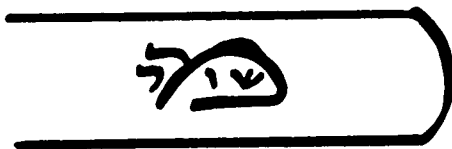
פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר סימון בקר למטרות זיהוי למניעת התפשטות מחלות מידבקות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה — הנדרות
 - „בקר“ — פרים, שוורים, עגלים, פרות, מבכירות, עגלות, תואים לכל גזעיהם בין מגידול מקומי ובין מיבוא;
 - „שטח רשות מקומית“ — שטח של עיריה, מועצה מקומית, מועצה אזורית, מועצה כפרית, כפר, מאהל, מושבה, מושב עובדים, מושב שיתופי, קיבוץ, קבוצה או כל שטח מיושב אחר.
2. (א) פקיד וטרינרי רשאי לפרסם, בדרך הנראית לו, בשטח רשות מקומית הודעה שבה יקבע את המקומות והמועדים לסימון בקר המוחזק באותו שטח.
(ב) פורסמה הודעה כאמור, חייב המחזיק בקר להעמידו לרשות הפקיד הוטרינרי לשם סימון בהתאם להודעה.
3. פקיד וטרינרי שנתבקש על ידי מחזיק בקר לסמן את הבקר, יקבע תאריך, לא יאוחר מחלשים מהיום שנתבקש כאמור, לביצוע הסימון במקום שמחזיק הבקר ציין בבקשתו.
4. לא יחזיק אדם אחרי כ"ט באדר ב' תשי"ז (1 באפריל 1957) בקר בגיל 6 חדשים ומעלה שלא סומן בהתאם לתקנות אלה.
5. סימון לפי תקנות אלה יבוצע על ידי פקיד וטרינרי בתווית לפי הדוגמה שנקבעה בתוספת (להלן — תווית-סימון) ובהתאם להוראות מנהל האגף לבעלי חיים במשרד החקלאות.
6. בעד ביצוע הסימון לפי תקנות אלה תשולם אגרה של 300 פרוטה לכל ראש בקר.
7. אבדה תווית-סימון של בקר שסומן, יחולו על מחזיק הבקר הוראות תקנות אלה, ובלבד שהבקשה לפי תקנה 3 תוגש לפקיד וטרינרי לא יאוחר מחמישה עשר יום מיום אבדן תווית-הסימון.
8. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מחלות בעלי חיים (סימון בקר), תשי"ז—1956“.

תוספת

קדיש לוז
שר החקלאות

ט"ז בחשוון תשי"ז (21 באוקטובר 1956)
(חם 738200)

¹ ע"ר 1045, תוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת השטפון וסחף הקרקע (מניעה), 1941

תקנות בדבר מניעת שטפון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת השטפון וסחף הקרקע (מניעה), 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

הוספת
תקנה 14א

1. אחרי תקנה 14 לתקנות מניעת שטפון, תשט"ז—1956³ (להלן — התקנות העיקריות), תיווסף תקנה זו:

„סיפול בתעלה 14א. (א) לא יטפל אדם בתעלה השייכת למפעל, לא יחבר אליה צינור דות, תעלות או מיתקנים אחרים, ולא ישתמש במים הזורמים בתוכה אלא על פי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) המנהל לא יתן את ההיתר האמור אלא לאחר שהתייעץ עם הרשות.

(ג) לא יטיל אדם לתעלה חפץ, מי שופכין, מים דלוחים, מי פסולת תעשייה או כל נוזל אחר.

(ד) עבר אדם על הוראות תקנה זו, רשאי המנהל להודיע בכתב כי עליו לעשות את כל העבודות הדרושות להחזרת התעלה למצב שבו היתה נתונה לפני שנעברה העבירה כאמור. ההודעה תכלול את התנאים והדרכים לביצוע העבודות כאמור, וכן את התקופה שבה יש לבצען.

(ה) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ו) לא מילא אדם אחרי דרישת המנהל לפי סעיף קטן (ד) או ביצע את העבודה שלא לפי התנאים והדרכים המפורטים בהודעה או בכתב ההיתר, רשאית הרשות לבצע את העבודה בהתאם להוראות המנהל.

(ז) לענין תקנה זו „תעלה” — לרבות חלק מתעלה וכל מיתקן ואבזור אחר הקשור בה.

הוספת
תקנה 15א

2. אחרי תקנה 15 לתקנות העיקריות תיווסף תקנה זו:

„הוראות מעבר 15א. הוראות תקנות אלה יחולו על מפעל הקיים באזור מיוחד ביום פרסום תקנות אלה ברשומות או שהוחל בהקמתו לפני יום הפרסום האמור.

השם

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מניעת שטפון (תיקון), תשי"ז—1956“.

י' בחשוון תשי"ז (15 באוקטובר 1956)

(חם 73900)

קדיש לוז
שר החקלאות

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1097, עמ' 29.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 599, תשט"ז, עמ' 714.

פקודת השטפון וסחף הקרקע (מניעה), 1941

תקנות בדבר שימור הקרקע

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת השטפון וסחף הקרקע (מניעה), 1941¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה — הנדרות
 - המנהל — מנהל המחלקה לשימור הקרקע שבמשרד החקלאות;
 - עובד — לרבות כריתה, עקירה, שריפה וסילוק של כל צמח, בין נטוע ובין שהוא גידול-בר.
2. תחום הרשויות המקומיות שפורטו בתוספת כפי שצויין בחיקוק שלצד כל אחת מהן, מוכרז כאזור מיוחד לצורך סעיף 2 לפקודה (להלן — האזור המיוחד).
3. (א) לא יעבד אדם אדמה באזור המיוחד אלא בהתאם להוראות המנהל.
(ב) לא ירעה אדם באזור המיוחד ולא יעביר דרכו צאן או בקר או חיות בית אחרת, אלא בהתאם להוראות המנהל.
(ג) המנהל רשאי, בהודעה שתפורסם בדרך הנראית לו, לאסור כליל עיבוד אדמה או מרעה, או העברת צאן או בקר או חיות בית אחרת, כשטח מסוים או בשטחים מסוימים שבתחום האזור המיוחד.
4. (א) רשות מקומית תפעל בתחומה למניעת סחף הקרקע, ותקים לשם כך מפעלים לפי הצורך ולפי תכנית שתוסכם בינה ובין המנהל ותדאג להחזקתם של מפעלים אלה.
(ב) לא יפגע אדם, ולא יעשה כל דבר העלול לפגוע, בשלמות הפעולות או המפעלים כאמור בתקנה זו או ביכולתם.
5. המנהל וכל אדם המורשה לכך על ידיו או על ידי רשות מקומית רשאים להיכנס לכל שטח שבתחומי האזור המיוחד, לשם פיקוח על קיום הוראות תקנות אלה, לשם ביצוע הפעולות לפי תקנה 4 ועריכת החקירות והמידות הדרושות לכך.
6. העובר על תקנות אלה או על הוראה שניתנה על פיהן, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס חמישים לירות או שני הענשים כאחד.
7. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שימור הקרקע, תשי"ז—1956“.

תוספת

פקודת העיריות, 1934 ³ .	{	עירית טבריה
		עירית בית שאן
		מועצה מקומית יבנאל
צו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950 ⁴ .	{	מועצה מקומית מנחמיה
		מועצה מקומית מגדל
		מועצה אזורית עמק הירדן — צו המועצות המקומיות (מועצה אזורית עמק הירדן), תשי"ז—1949 ⁵ .

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 סס' 1097, עמ' 20.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' סס' 2, עמ' 1.
³ ע"ר 1034, חוס' 1 סס' 414, עמ' 1.
⁴ ק"ח 127, תשי"א, עמ' 178.
⁵ ק"ח 40, תשי"ז, עמ' 149.

מועצה אזורית בית שאן — צו המועצות המקומיות (מועצה אזורית בית שאן).
 תשי"ז—1949.⁶
 מועצה אזורית הגלבוע — צו המועצות המקומיות (מועצה אזורית גלבוע).
 תשי"ז—1949.⁷
 מועצה אזורית הגליל התחתון — צו המועצות המקומיות (מועצה אזורית הגליל
 התחתון). תשי"ז—1950.⁸

קדיש לוז
 שר החקלאות

ט"ז בחשון תשי"ז (21 באוקטובר 1956)
 (חמ 73900)

⁶ ק"ח 53, תשי"ז, עמ' 239.
⁷ ק"ח 53, תשי"ז, עמ' 244.
⁸ ק"ח 102, תשי"ז, עמ' 1182.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס
 בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949,¹ מחליטה
 הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור, תשי"ז—1956,² שכתוצאה מהן
 מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.
 נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בחשון תשי"ז (30 באוקטובר 1956).

ישראל ישעיהו-שרעבי
 סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159.
² ק"ח 635, תשי"ו, עמ' 43.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס
 בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949,¹ מחליטה
 הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (מס' 2), תשי"ז—1956,² שכתוצאה
 מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.
 נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בחשון תשי"ז (30 באוקטובר 1956).

ישראל ישעיהו-שרעבי
 סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159.
² ק"ח 635, תשי"ו, עמ' 44.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס
 בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949,¹ מחליטה
 הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (מס' 3), תשי"ז—1956,² שכתוצאה
 מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.
 נתקבלה בכנסת ביום כ"ה בחשון תשי"ז (30 באוקטובר 1956).

ישראל ישעיהו-שרעבי
 סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159.
² ק"ח 636, תשי"ו, עמ' 56.

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינויים בתעריף המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, י, סעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, וסעיף 1 לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת⁴ לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937 (להלן — התוספת), במקום פרט 228⁵ יבוא פרט זה:

מספר הפרט	תיאור הסחורה	היחידה	שיעור המכס	
			פרוסה	לפי ערך
228 ⁶	פסולת מוצרי כותנה — (א) המיובאת על ידי יצרן של חוסי כותנה לשם ייצור חוסי כותנה (ב) אחרת		פסור "23%	

2. בתוספת, בפרט 227⁷, בפסקה (א) אחרי „(31 ביולי 1956)“ יווסף „ושוחררה על ידי רשות המכס לפני כ"ט באדר ב' תשי"ז (1 באפריל 1957)“.

3. בתוספת, בפרט 775⁸, במקום „כ"ו בתשרי תשי"ז (1 באוקטובר 1956)“ יבוא „כ"ה בטבת תשי"ז (1 בינואר 1957)“.

4. בתוספת יווסף פרט זה:

227 ⁹	פסולת של כותנה גלמית			פסור ¹⁰
------------------	----------------------	--	--	--------------------

5. תחילתו של צו זה היא לגבי פרטים 227¹¹ ו-228¹² ביום כ"ז בחשון תשי"ז (1 בנובמבר 1956) ולגבי פרט 775¹³ ביום כ"ו בתשרי תשי"ז (1 באוקטובר 1956).

6. לצו זה ייקרא „צו תעריף המכס והפטור (מס' 6), תשי"ז—1956“.

כ"ה בתשרי תשי"ז (30 באוקטובר 1956)
(חם 72801)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ ע"ר 1037, חוס' 1 מס' 714, עמ' 183.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ס"ח 10, חש"ס, עמ' 151.
⁴ ק"ח 447, חשי"ר, עמ' 764.
⁵ ק"ח 517, חשט"ו, עמ' 032.
⁶ ק"ח 635, חשי"ו, עמ' 44.
⁷ ק"ח 570, חשט"ו, עמ' 400; ק"ח 621, חשט"ו, עמ' 1042.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה).

תשט"ז—1956

צו בדבר זיכוי ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (1) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

הנדרות

1. בצו זה —

„החברה“ — הדרי ישראל בע"מ, חברה רשומה בישראל;

„חוסך“ — אדם שהתקשר בהסכם עם החברה בדבר רכישת פרס במסגרת המפעל הידוע בשם „פרס בחסכון“ כפי שאושר על ידי שר האוצר, כל עוד שמילא התחייבותיו לפי ההסכם האמור;

„השקעה“ — סכום כסף ששילם החוסך לחברה על פי הסכם כאמור, ובלבד שהחוסך לא קיבל הנחות אחרות ממס על פי החוק לגבי הכסף ששילם לחברה.

2. בכל שנת מס יינתן לחוסך זיכוי ממס בשיעור של 15% מסכום השקעתו באותה שנה, ובלבד שהזיכוי לא יעלה על סך כל המס שהיה חייב בו החוסך אותה שנה אלמלא הזיכוי.

3. הזיכוי יינתן לחוסך במשך תקופה שלא תעלה על חמש שנים החל משנת המס בה נעשתה ההשקעה הראשונה.

4. הזיכוי יינתן לחוסך על סמך אישור בכתב מהחברה בו יצויינו השקעותיו ותאריכיהן.

5. זיכוי ממס לפי צו זה יוענק החל משנת המס 1955.

6. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (זיכוי ממס הכנסה), תשי"ז—1956“.

כ"ג בחשוון תשי"ז (28 באוקטובר 1956)

(חמ 72651)

לוי אשכול

שר האוצר

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו בדבר מתן התחייבות וערבות על ידי מבקשי רשיונות יבוא

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו יבוא (מתן התחייבות וערבות על ידי מבקשי רשיונות יבוא), תשי"ג—1953 —

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 968, עמ' 137.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 389, תשי"ג, עמ' 1428.

(1) בפסקה (1) —

(א) אחרי פרט (ו) יווסף פרט זה :

„(וו) להביא את הסחורות שעליהן מבוקש הרשיון תוך תקופה שתיקבע“ ;

(ב) הפרטים (וו) ו־(ווו) יסומנו כפרטים (ו) ו־(י).

(2) בפסקה (2), במקום „שטר חוב“ יבוא „התחייבות“.

2. לצו זה ייקרא „צו יבוא (מתן התחייבות וערבות על ידי מבקשי רשיונות יבוא) (תיקון), תשי״ז—1956“.

השם

כ' בחשון תשי״ז (25 באוקטובר 1956)

(חם 74058)

פ נ ח ס ס פ י ר

שר המסחר והתעשייה

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

(לפי דבריה המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922 — 1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 34.710 מטר מרובע, הידוע כחלקה 43 בגוש 6328, והרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו כסוג „מתרוכה“ לפי שטר מספר 3498 כיום 30 בדצמבר 1932, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת) ;

והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת „תכנית מס' 1156 — גושים 6322, 6328—6406 ח' 23—25, 40, 51—52 פג'ה“, שהודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בגוש 6406 ח' 23—25, תשי״ג, עמ' 93, נקבע שיש לחסום את הדרך הקיימת ;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת הדרך מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“ לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה שהיו נהנים מהן לפניו בדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת ;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16 לדבריה המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח—1948, כי הדרך הקיימת תיהפך לסוג „מירי“ ותירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו.

י״ג בחשון תשי״ז (18 באוקטובר 1956)

(חם 70130)

פ נ ח ס ר ו ז

שר המשפטים

¹ חוקי א״י, כרך נ', עמ' 2788 ; ע״ר 1930, חוס' 2 מס' 808, עמ' 381.
² ע״ר תש״ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

(לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922 — 1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 6,824 מטר מרובע, הידוע כחלקה 6 בגוש 4242 והרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו כסוג „מתרוכה“ לפי שטר מספר 7502 מיום 20 בנובמבר 1933, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת); והואיל ובתכנית מפורטת מס' רצ/122, שיכון המזרח, שההודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בילקוט הפרסומים 449, תשט"ו, עמ' 179, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 1576 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“ לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת, על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון המשפט, תש"ח—1948², כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 1576 מטר מרובע ייהפך לסוג „מירי“ ויירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו.

פנחס רוזן
שר המשפטים

י"ג בחשוון תשי"ז (18 באוקטובר 1956)
(חמ 70130)

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738; ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 898, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

(לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922 — 1947)

הואיל ושטח קרקע המשתרע על 4055 מטר מרובע, הידוע כחלקה 40 בגוש 10430 והרשום בלשכת רישום הקרקעות של חיפה כסוג „מתרוכה“ לפי שטר מספר 408 מיום 3 באוגוסט 1937, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת); והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת „תכנית מס' 541 — פרצלציה של אדמת גרייסר, גרונגרד וקרמר“, שההודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בעתון הרשמי 1291 מיום 30 בספטמבר 1943, תוס' 2, עמ' 721, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 1960 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“ לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת, על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון המשפט, תש"ח—1948², כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 1960 מטר מרובע ייהפך לסוג „מירי“ ויירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של חיפה.

פנחס רוזן
שר המשפטים

י"ג בחשוון תשי"ז (18 באוקטובר 1956)
(חמ 70130)

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738; ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 898, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

צו בדבר עופות מהורמנים

בתוקף סמכותי לפי תקנה 3א לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944 י, אני מצווה לאמור :

1. במקום סעיף 2 לצו ההגנה (עופות מהורמנים), תשי"ז—1956, יבוא סעיף זה :
הסדרת השיווק של עופות מהורמנים
2. לא יעביר אדם לצרכן בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות או את החזקה על עוף מהורמן, אלא אם העוף הוא שחוט וללא ראש וצוואר.
חשם
2. לצו זה ייקרא "צו ההגנה (עופות מהורמנים) (תיקון), תשי"ז—1956".

ט"ז בחשוון תשי"ז (21 באוקטובר 1956)
(חם 740050)
א ב י נ ע ס ה ל ו י
רשות מפקחת
1 ע"ר 1044, חוס' 2 סס' 1350, עמ' 728.
2 ק"ח 635, תשי"ז, עמ' 45.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953, שהועברה אלי, אני מכריז לאמור :

1. התקן הישראלי "ת"י 158 — אפריל 1956 — מיתקנים ביתיים לשימוש בגזים פחמי-מניים מעובים המסופקים בתוך מיכלים : הוראות בטיחות" הוא תקן רשמי.

2. התקן האמור הופקד :
אכרזה על תקן כתקן רשמי

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל אביב-יפו ;

(2) במשרד המסחר והתעשייה בנין פלס, ירושלים ;

(3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל אביב-יפו ;

(4) במשרד מנהל מחוז חיפה, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות, חיפה ;

(5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל אביב-יפו ;

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.

4. לאכרזה זו ייקרא "אכרזת תקנים (תקן ישראלי 158 — אפריל 1956 — מיתקנים ביתיים לשימוש בגזים פחמימניים מעובים המסופקים בתוך מיכלים : הוראות בטיחות), תשי"ז—1956".

מ. ג ל ב ר ט
הממונה על התקינה
ל' בתשרי תשי"ז (5 באוקטובר 1956)
(חם 74082)

¹ ס"ח 110, תשי"ז, עמ' 80.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 606

בתוקף הסמכויות של שר האוצר לפי סעיף 9 (1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 37 מיום 29 במאי 1941, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1104 מיום 5 ביוני 1941 יבוטל במידה שהוא חל על הנכס חלקה 46 (מקודם 42) בגוש 10779, חיפה, הרשום על שם תאודור חיימוביצי, מבוקרסט (מספר סידורי 8), בהתאם לפסק-דין מיום 25.10.1955 של הפקיד המסדר עניני קרקעות, אזור סידור חיפה (משפט מספר 123/חיפה).
2. תחילתו של צו זה היא ביום י"ד בחשון תשי"ז (19 באוקטובר 1956).

י. דגון
הממונה על רכוש האויב

י"ד בחשון תשי"ז (19 באוקטובר 1956)
(חמ 72010)

¹ ע"ר 1939, חוס' 1 מס' 823, עמ' 79.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר ללוד בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית לוד חוק עזר זה:

1. במקום סעיף 6 לחוק עזר ללוד (אספקת מים), תשי"ב—1952² (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא סעיף זה:

6. (א) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן לרכוש מונה עם אביזרים לפי דרישות המנהל, לשם התקנתו על ידי, והצרכן חייב למלא אחרי דרישת המנהל תוך ששים יום. לא מילא הצרכן אחרי דרישת המנהל תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מונה לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של המונה והאביזרים בהתאם לחשבונו. (ב) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שהמונה שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שהמונה ייבדק על ידי המנהל.

(ג) לא פעל המונה כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שיקבע אותה לפי התצורות הממוצעת במשך החודש שקדם לאותה תקופה ובמשך החודש שלאחריה.

¹ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ח 292, תשי"ב, עמ' 1291; ק"ח 523, תשמ"ו, עמ' 1049.

(ד) הצרכן ישא בהוצאות בדיקתו או תיקונו של המונה, מלבד אם נגרם הצורך לתיקון באשמתו של פקיד העיריה או פועליה בשעת מילוי תפקידיהם.

(ה) בעד התקנת המונה ובדיקתו ישלם הצרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת."

2. אחרי סעיף 6 לחוק העזר העיקרי יוסיף סעיף זה :

החלטת התוספת 6א. שימוש במים (א) לא ישתמש אדם במים למטרה ממטרות המפורטות להלן אלא לפי מונה.

(ב) ואלה הן המטרות :

(1) השקאת משתלה, גידול ירקות וגינת נוי ששטחם עולה על 50 מ"ר ;

(2) השקאת עצי בנות ;

(3) אספקת מים לייצור בבית חרושת."

3. במקום התוספת לחוק העזר העיקרי תבוא תוספת זו :

החלטת התוספת

שיעור האגרה
בלירות

250.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל (סעיף 2 (ג))
20.—	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1))
0.200	3. השתתפות בהוצאות הנחת צינורות (סעיף 5) לפי שטח הנכס — לכל מ"ר
8.—	4. בעד התקנת מונה (סעיף 6 (ה))
5.—	4א. בעד בדיקת מונה (סעיף 6 (ה))
	5. אגרת מים (סעיף 7) —
	(א) במקום שלא הותקן מונה — לכל חודש — מקומות מגורים — לדירה בת —
1.600	חדר אחד
1.750	חדר וחצי
2.100	שני חדרים
0.500	לכל חדר מגורים נוסף
	חדרי משרד, חדרי עבודה —
3.—	חדר אחד
3.500	שני חדרים
1.—	לכל חדר נוסף
	מסעדות ובתי קפה ששטחם —
7.—	עד 40 מ"ר
9.—	למעלה מ-40 מ"ר

6.— מזנק — גזוז

3.— קיוסקים לגזוז

0.120 חנויות למצרכי מזון — לכל ממ"ר משטחן

חנויות ובתי מלאכה שלא פורטו בתוספת זו —

0.060 לכל ממ"ר משטחן

0.800 רפתות — לכל בהמה

בתי חרושת שאינם משתמשים במים לייצור —

0.040 לכל ממ"ר משטחם

0.250 בניה לכל ממ"ר בנין בכל קומה

(ב) במקום שהותקן מונה —

0.120 לשימוש בית — לכל ממ"ע

0.060 לשימוש חקלאי — לכל ממ"ע

0.120 לשימוש תעשייה ומלאכה — לכל ממ"ע

5.— 6. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))

5.— 7. אגרת רישון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ללוד (אספקת מים) (תיקון) תשי"ז—1956".

השם

פ ס ח ל ב
ראש עיריית לוד

נתאשר.

כ"ו בתשרי תשי"ז (1 באוקטובר 1956)

(חם 882009)

ישראל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית-שאן בדבר הסדרת גדר חיה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית בית שאן חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית בית שאן ;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב לצורך חוק עזר זה ;

„בעל קרקע" — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה כל שהיא מקרקע, או שהיה מקבלה, או היה זכאי לקבלה, אילו היתה הקרקע נותנת הכנסה, בין בזכותו ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הקרקע ובין שאיננו הבעל הרשום, לרבות שוכר ושוכר משנה ששכר קרקע לתקופה שלמעלה משלוש שנים ;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.

„גדר חיה“ — שיח. מטפס, עץ וכל צמח הגדלים על הגבול או בסמוך לו. שבין קרקע שיש לה בעלים ובין דרך או קרקע ציבורית או קרקע המשמשת לצרכי ציבור או קרקע שבחוקת המועצה;
 „גיוזום“ — גדיעת כל חלק מגדר חיה, בין שורש ובין ענף, החורג מגבול בעל הקרקע שעליו היא גדלה.

2. בעל קרקע חייב בתחום הקרקע שלו לגזום גדר חיה אם היא מפריעה לתנועה בדרך או לשימוש משקי בקרקע הגובלת אותה. חובת גזום

3. (א) לא גזם בעל הקרקע, רשאי ראש המועצה לדרוש ממנו בהודעה בכתב שיעשה זאת תוך הזמן ובאופן שיקבע בהודעה. הודעה

(ב) קיבל בעל הקרקע הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב הוא למלא אחריה.
 (ג) היו לקרקע יותר מבעל אחד, רואים את ההודעה שנמסרה לאחד מהם כאילו נמסרה לכולם.

(ד) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או שנמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או שנשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה, או שנתפרסמה באחד העתונים היומיים הנפוצים בשטח המועצה.

4. (א) לא מילא בעל קרקע אחרי הדרישה לגיוזום לפי סעיף 3, או שמילא אחרי הדרישה שלא באופן שנקבע בהודעה, רשאי ראש המועצה להורות על ביצוע הגיוזום כהלכה ולגבות מאותו בעל קרקע את ההוצאות. גיוזום על ידי המועצה

(ב) חשבוני חתום ביד ראש המועצה ישמש ראיה חותכת על סכום ההוצאות האמורות.

5. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס לכל קרקע בכל זמן סביר כדי לברר אם ממלאים בה אחרי הוראות חוק עזר זה, או כדי לבצע כל עבודה שראש המועצה הורה לפי סעיף 4. סמכות ראש המועצה להיכנס לקרקע
 (ב) לא יפריע אדם לראש המועצה מלהשתמש בסמכותו לפי סעיף קטן (א).

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 וראש המועצה לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין. ענשים

7. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית שאן (הסדרת גדר חיה), תשי״ז — 1956“. השם

פ. דובק

ראש המועצה המקומית בית שאן

נתאשר.

י״ח בתשרי תשי״ז (23 בספטמבר 1956)

(חמ 81370)

ישראל בריהודה
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגדרה בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית גדרה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

- „בעל כלב“ — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו ;
- „לוחית-מספר“ — לוחית-מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה ;
- „רשיון“ — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה ;
- „המועצה“ — המועצה המקומית גדרה ;
- „תחום המועצה“ — אזור שיפוט של המועצה.

חובת רשיון ולוחית-מספר

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת המועצה ועל צווארו לוחית-מספר.

(ב) אדם השווה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיה חייב ברשיון ולוחית-מספר, ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה עשר יום, ושכמקום ציבורי יחזיק בכלב כשהוא קשור היטב.

בקשת רשיון ותקפו

3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש למועצה בקשה על כך. אישרה המועצה את בקשתו, תתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית-מספר.

(ב) המועצה תנהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא למועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתה.

(ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה, יפקע ביום ה-31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

אגרות

4. (א) המועצה תגבה אגרה של שתי לירות בעד כל רשיון לכלב בית, ולירה וחצי בעד כל רשיון לכלב שמירה, ואגרה של 500 פרוטה בעד כל לוחית-מספר.

(ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן או בקר בעד שני כלבים, ועיוור יהיה פטור מחשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

סירוב ליתן רשיון

5. (א) המועצה רשאית לסרב ליתן רשיון, או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה:

(1) הכלב הוא בעל מזג פראי ;

(2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור ;

(3) הכלב מקים רעש המפריע לשכנים ;

(4) בעל הכלב הורשע בדין יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936², או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור.

(ב) המועצה שביטלה רשיון לפי סעיף זה, לא תחזיר את האגרה ששולמה לפי

סעיף 4.

כלב שסירבו ליתן עליו רשיון או שבוטל הרשיון

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות המועצה.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1936, חוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (1) או (2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות המועצה, אלא אם שופט שלום נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934.

(ג) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (3) או (4), ובעל הכלב הודיע למועצה, תוך ארבעים ושמונה שעות מזמן מסירתו למאורות המועצה, על כוונתו לחגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב, אלא אם בית המשפט יחליט על כך, בתנאי שבעליו ישלם למועצה בתחילת כל תקופה של עשרים ואחד יום שלפני זמן החלטת בית המשפט סכום שהוא כפולת 200 פרוטה בעשרים ואחד.

7. (א) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית-מספר יתפסו שוטר או פקיד המועצה וימסרהו למאורות המועצה, ואם אי אפשר לתפסו, רשאי הוא להשמידו.

(ב) כלב שנמסר למאורות המועצה לפי סעיף קטן (א) לא יושמד, אלא אם לא יימצאו לו תובעים תוך ארבעים ושמונה שעות אחרי שנמסר. המועצה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.

(ג) כלב שנחפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו חזרה, אלא לאחר שימציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות המועצה וישלם למועצה 200 פרוטה לכל יום מימי החזקתו.

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 5 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי שהורשע בדיון.

9. חוק עזר לגדרה (פיקוח על כלבים), תשי"ב—1951 — בטל.

10. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לגדרה (פיקוח על כלבים), תשי"ז—1956".

נתאשר.

א. פ ר נ ק ל

ראש המועצה המקומית גדרה

כ"ד באלול תשט"ז (31 באוגוסט 1956)
(חם 81656)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

⁸ ע"ר 1034, חוס' 1 מס' 481, עמ' 242.
⁴ ק"ח 220, חשי"ב, עמ' 335.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר ליבנה בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה האזורית יבנה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

- "בעל כלב" — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;
- "לוחית-מספר" — לוחית-ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה;
- "רשיון" — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה;
- "המועצה" — המועצה האזורית יבנה;
- "תחום המועצה" — אזור שיפוטה של המועצה.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

חובת רשיון
ולוחית-מספר

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת המועצה ועל צווארו לוחית-מספר.

(ב) אדם השווה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיה חייב ברשיון ולוחית-מספר, ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה עשר יום, ושבת-מקום ציבורי יחזיק בכלב כשהוא קשור היטב.

בקשת רשיון
וחקפו

3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש למועצה בקשה על כך. אישרה המועצה את בקשתו, תתן לו, לאחר תשלום אגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית-מספר.

(ב) המועצה תנהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא למועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתה.

(ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה, יפקע ביום ה-31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

4. (א) המועצה תגבה אגרה של 1.500 לירות בעד כל רשיון, וכן אגרה של 500 פרוטה בעד כל לוחית-מספר.

(ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן או בקר — בעד שני כלבים ואילו עיוור יהיה פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

סירוב ליתן
רשיון וביטולו

5. (א) המועצה רשאית לסרב ליתן רשיון, או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה:

(1) הכלב הוא בעל מזג פראי;

(2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;

(3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים;

(4) בעל הכלב הורשע בדין יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936², או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור;

(5) אם הכלב לא קיבל זריקות חיסון נגד כלבת לפי תקנות הכלבת (חיסון), תשט"ז—1956³.

(ב) המועצה שביטלה רשיון לפי סעיף זה, לא תחזיר את האגרה ששולמה לפי סעיף 4.

כלב שסירבו
ליתן עליו
רשיון או
שבטל הרשיון

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות המועצה.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (1) או (2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות המועצה, אלא אם שופט שלום, נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934⁴.

(ג) היה הסירוב למתן רשיון או ביטולו על יסוד מקרים שבסעיף 5 (א) (3), (4) או (5), ובעליו הודיע למועצה תוך ארבעים ושמונה שעות מזמן מסירתו למאורות המועצה על כוונתו להגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב אלא אם בית המשפט יחליט על כך. בתנאי שבעליו ישלם למועצה בתחילת כל תקופה של עשרים ואחד יום, שלפני זמן החלטת בית המשפט, סכום שהוא כפולת 200 פרוטות בעשרים ואחד.

תפיסת כלב
שאין עליו
רשיון, מעצרו
והשמדתו

7. (א) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית-מספר יתפסה שוטרי או פקיד המועצה וימסרה למאורות המועצה.

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.
³ ק"ת 568, תשט"ז, עמ' 242.
⁴ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 481, עמ' 242.

(ב) שוטר או פקיד המועצה רשאי להשמיד כלב שאי אפשר לתפסו.
 (ג) כלב שנמסר למאורות המועצה לפי סעיף קטן (א) לא יושמד, אלא אם לא ימצאו לו תובעים תוך 48 שעות אחרי שנמסר. המועצה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.
 (ד) כלב שנחפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו חזרה אלא לאחר שימציא עליו רשיון תוך תקופת החוקתו במאורות המועצה וישלם למועצה 200 פרוטות לכל יום מימי החוקתו.

ענשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש לירות; ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי שהורשע בדין.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליבנה (פיקוח על כלבים)”, תשי״ז—1956.

נחאשר.
 כ' באלול תשט״ז (27 באוגוסט 1956)
 ראש המועצה האזורית יבנה
 (חמ 83173)

ישראל בריהודה
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-יבנה בדבר בניית ביבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית כפר-יבנה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 „ביב” — כולל תעלת-שופכין, חפירה לבניית ביבים, צינורות ואבזרים המשמשים לבניית ביבים;

„ביב פרטי” — ביב המשמש נכס אחד בלבד;

„ביב ציבורי” — ביב שאינו ביב פרטי;

„המועצה” — המועצה המקומית כפר-יבנה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידיו לצורך חוק עזר זה;

„מהנדס” — מהנדס המועצה או מהנדס אחר שנתמנה על ידי המועצה לעבודת בניית ביבים;

„נכסים” — בנינים וקרקעות שבאזור שיפוטה של המועצה;

„הוצאות בניית ביב” — לרבות ריבית המשתלמת על מילווה שקיבלה המועצה לשם תשלום הוצאות הבניה וריבית המשתלמת לקבלן בהתאם להסכם אתו בדבר אותה בניה, בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה;

„בעל נכסים” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים בין אם לאו, בין שהוא מחזיק למעשה בהם ובין אם לאו.

¹ ע״ר 1041, חוס׳ 1 כס׳ 1154, עמ׳ 110.

2. החליטה המועצה לבנות ביב ציבורי, יודיע ראש המועצה בכתב על החלטה זו לבעלי אותם הנכסים שהביב ישמש אותם.

הודעה על בניית
ביב ציבורי

הוצאות וחלוקתן

3. (א) בהוצאות בנייתו של ביב ציבורי ישאו בעלי הנכסים שניתנה להם הודעה כאמור בסעיף 2, לפי גודל השטח של הנכס שהביב משמש אותו.

(ב) עם סיום עבודת בניית הביב ימציא ראש המועצה לכל אחד מבעלי הנכסים החייבים לשאת בהוצאות הבניה, לפי סעיף קטן (א) חשבון ההוצאות החלות עליו.

(ג) בעל נכסים שהומצא לו חשבון כאמור חייב לסלקו תוך ארבעה עשר יום מיום מסירת החשבון.

(ד) הוראות סעיף קטן (א) יחולו על בניית ביב שהתחילו בה לפני תחילת תקפו של חוק עזר זה והשלימוה לאחר מכן.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ג) רשאי ראש המועצה לדרוש מכל אחד מבעלי הנכסים החייבים בהוצאות הבניה של ביב ציבורי לפי סעיף זה לשלם למועצה תוך חדשים מיום הדרישה על חשבון ההוצאות האלה סכום שלא יעלה על 75 אחוזים מסכום ההוצאות המשוערות. הסכום ששולם על חשבון ההוצאות כאמור ינוכה מסכום החשבון לפי סעיף קטן (ב).

הנכלות על
ביבים פרטיים

4. לא יבנה אדם ביב פרטי, אלא לפי היתר בכתב מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בניית
ביבים פרטיים

5. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת בעל נכסים —

(1) לבנות לנכסו ביב פרטי שיחובר לביב ציבורי;

(2) לשנות או לתקן ביב פרטי שבנכסו.

(ב) ההודעה לפי סעיף קטן (א) תכלול את התנאים לביצוע העבודה.

(ג) בעל נכסים שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה במועד שנקבע בהודעה.

סמכויות
ראש המועצה

6. (א) לא מילא בעל נכסים אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 5 (א) במועד שנקבע, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל נכסים.

(ב) אדם שבנה ביב שלא לפי הוראות סעיף 4 או בעל נכסים שביצע עבודה מה- עבודות המפורטות בסעיף 5 (א), שלא לפי התנאים הכלולים בהודעה, רשאי ראש המועצה לבנות את הביב, להרסו או לשנותו, או לבצע את העבודות כהלכה, ולגבות את ההוצאות מבעל הנכסים שבהם נבנה הביב.

סמכויות
ראש המועצה
להיכנס לנכס

7. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל נכס כדי לברר אם ממלאים אתרי הוראות חוק עזר זה או כדי לבצע כל עבודה שראש המועצה רשאי לבצע לפי הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה, או נתפרסמה באחד העתונים היומיים הנפוצים בתחום המועצה.

9. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 4, 5, או 7 (ב), דינו — קנס עשרים לירות ; ואם עבר על הוראות סעיף 5 (ג) וראש המועצה לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף של לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה כאמור בסעיף 5.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר־יבנה (בניית ביבים), תשי״ז—1956“.

נתאשר.

א. ח' ז'

י״ח בתשרי תשי״ז (23 בספטמבר 1956)

ראש המועצה המקומית כפר־יבנה

(חם 83174)

ישראל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעיר יזרעאל—עפולה בדבר שמירת נקיון ואיסור עישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית עיר יזרעאל — עפולה חוק עזר זה :

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית עיר יזרעאל — עפולה ;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך על ידי ראש המועצה לצורך חוק עזר זה ;

„אולם ציבורי“ — אולם המשמש לצרכי עינוג ;

„עינוג“ — הצגות תיאטרון, קונצרטים, הצגות קולנוע, אסיפות, הרצאות וכיוצא באלה ;

„מקום ציבורי“ — מקום שיכולים להתאסף בו יותר מחמישים אנשים, לרבות אולם ציבורי ;

„בעל“ — לרבות אדם המנהל מקום ציבורי או המפקח עליו ;

„פסולת“ — אפר ובדלי סיגריות, קופסאות, קופסאות סיגריות, קליפות ושאריות של

גרעינים, בטנים, פירות, נייר, עטיפות מזון, דברי מאכל וכיוצא באלה.

2. לא יעשן אדם באולם ציבורי.

3. לא יזרוק אדם פסולת במקום ציבורי.

4. בעל של מקום ציבורי יקבע בו במקומות הנראים לעין מודעות מוארות שאת תכנן, מספרן, גדלן וצורתן יקבע ראש המועצה.

5. לא ימכור אדם ולא יפצח באולם ציבורי גרעינים, בטנים וכיוצא באלה.

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.

7. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעיר יזרעאל—עפולה (שמירת נקיון ואיסור עישון), תשי״ז—1956“.

נתאשר.

ד. קניאל

י״ח בתשרי תשי״ז (23 בספטמבר 1956) ראש המועצה המקומית עיר יזרעאל — עפולה

(חם 831008)

ישראל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

¹ ע״ר 1041, תוס' 1 ס' 1154, עמ' 110.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לראש-העין בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה המועצה המקומית ראש-העין חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית ראש-העין;

„עסק“ — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;

„עוסק“ — כל העוסק בעסק בתוך אזור שיפוטה של המועצה;

„מס“ — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;

„ראש המועצה“ — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי

חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„שנה“ — שנת כספים.

הטלת מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה או לכל חלק של שנה, שבה עסק, בשיעור

הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי ה-30 בספטמבר, או חדל לעסוק לפני ה-1 באוקטובר, והודיע על כך למועצה לפני אותו תאריך, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק

בשיעור המס בעדו הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש בשיעור

המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים — האחד ב-1 באפריל והשני ב-1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה-1 באפריל, אולם לפני ה-1 באוקטובר ישלם את

השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב-1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה-30 בספטמבר ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

(1) מכל אדם שהוא לדעת ראש המועצה, עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב

באותו כתב, כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע חוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור, כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבאזור שיפוטה של

המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

5. אדם שעשה אחת מאלה:

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב),

דינו — קנס 20 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף של שתי לירות בעד כל

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה. פטור
7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956). תחילה
8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס לשנת 1956/57 והוא ישולם תוך שלושים הוראות מעבר
- יום מיום פירסום חוק עזר זה ברשומות.
9. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראש-העין (מס עסקים מקומי). תשי"ז—1956". היס

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
6	מספרה	12	אטליון
180	מחסן למיון בטנים		בית חרושת —
12	מוכר דגים או עופות	180	לנייר זפת
12	מוכר מספוא	180	לצימר גפן
60	מוסד לאשראי	60	לביסקוויטים
	מחלק —	180	לזבל כימי
6	חלב	60	לסבק
12	נפט	180	לעציצים
	מוביל קרח —	180	לשימורים
12	עם עגלה	48	לנגרות
24	עם אוטו	60	בית קולנוע
12	מכבסה		בית מלאכה —
	מכירת —	12	לתיקון אופניים
6	גרעינים	12	לחייטות
24	חמרי בנין	36	לפתחות
	מאפייה —	60	למסגרות
	לסיתות		בית קפה —
180	ללחם	18	ללא רשיון למכירת משקאות משכרים
120	מכולת בסיטונות	36	עם רשיון למכירת משקאות משכרים
120	מכירת משקאות בסיטונות	24	חנות גלנטריה
250	מחצבת אבן או מגרסת חצץ	500	חברה לאוטובוסים לנסיעות ציבוריות
6	מזונן	300	חברה למוניות (טקסי)
12	נגריה	12	חנות או צריף למכירת ירקות
12	סנדלר		חנות מכולת —
6	עגלון	6	עד 100 פנקסי מזון
12	צלם	15	101 עד 300 פנקסי מזון
12	קיוסק	36	301 עד 500 פנקסי מזון
36	קבלן המבצע עבודות בנין	60	501 עד 1000 פנקסי מזון
60	רופא	100	1001 ומעלה פנקסי מזון
12	שען	18	חנות לצרכי חשמל
250	תעשיית סיד (כבשן סיד)	500	מפעל לאספקת מים
120	עורך דין	6	מתקן נעלים

משה זכריה

ראש המועצה המקומית ראש-העין

נתאשר.

י"ט בתשרי תשי"ז (24 בספטמבר 1956)

(המס 1575)

ישראל בריהודה

שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).